

Sygnatura akt III C 1687/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 10 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Suhecka

Protokolant: Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 8 czerwca 2016 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S.

przeciwko A. Ż., P. Ż.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanej A. Ż. na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 1078,04 zł (tysiąc siedemdziesiąt osiem złotych cztery grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwot:

- 358,98 zł (trzysta pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 16 maja 2015r.,

- 358,98 zł (trzysta pięćdziesiąt osiem złotych dziewięćdziesiąt osiem groszy) od dnia 16 czerwca 2015r.,

- 360,08 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych osiem groszy) od dnia 16 lipca 2015r.

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od pozwanej A. Ż. na rzecz powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. kwotę 647 zł (sześćset czterdzieści siedem złotych) tytułem kosztów procesu;

IV. zasądza od powódki Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w S. na rzecz pozwanego P. Ż. kwotę 300 zł (trzysta złotych) tytułem kosztów procesu.

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 10 czerwca 2016r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powódka Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. wniosła o zasądzenie od pozwanych A. Ż. i P. Ż. solidarnie na rzecz powódki kwoty 1078,04 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 358,98 zł od dnia 16 maja 2015r., od kwoty 358,98 zł od dnia 16 czerwca 2015r., od kwoty 360,08 zł od dnia 16 lipca 2015r. i kosztami procesu.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwani posiadają spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego położonego w zasobach powodowej Spółdzielni przy ul. (...) w S.. Zgodnie z § 158 statutu Spółdzielni na pozwanych ciąży obowiązek pokrywania kosztów z tytułu kredytu zaciągniętego na budowę budynku, w którym znajduje się zajmowany przez nich lokal, w części przypadającej na ten lokal i należności te winni regulować do 15 każdego miesiąca. Podała powódka, że pismem z dnia 18 marca 2015r. poinformowała pozwanych o wysokości opłat obowiązujących od 1 kwietnia 2015r., a pismem z dnia 23 czerwca 2015r. o wysokości opłat obowiązujących od 1 lipca 2015r. Przedmiotem żądania są należności za miesiące maja, czerwiec i lipiec 2015r. wraz z odsetkami z tytułu opóźnienia w zapłacie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 21 sierpnia 2015r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwani wnieśli sprzeciw zaskarżając nakaz w całości. W sprzeciwie podnieśli zarzut błędnego wyliczenia zobowiązania pozwanych, zarzut nieistnienia ich zobowiązania oraz zarzut niewykazania wymagalności roszczenia. Pozwani argumentowali, że roszczenie powódki nie zostało udowodnione, bowiem nie zostało wskazane, skąd wynikają dochodzone kwoty i jak zostały ustalone, a także skąd wynika data naliczenia odsetek. Pozwali zaprzeczyli też, aby informacja o wysokości opłat została im doręczona.

W odpowiedzi na sprzeciw powódka podtrzymała żądanie pozwu w całości. Wskazała, że roszczenie zostało potwierdzone załączoną do pozwu umową kredytową, statutem Spółdzielni, który nakłada na członków spółdzielni, a także osoby dysponujące prawem do lokalu niebędące członkiem spółdzielni oraz osoby pełnoletnie zamieszkałe wspólnie z nimi obowiązek ponoszenia opłat związanych ze spłatą należności kredytowych przypadających na lokal. Pozwana jest członkiem Spółdzielni, zaś pozwany osobą dorosłą, wspólnie z nią zamieszkałą. Powódka powołała się na dokumenty stanowiące informację o wysokości opłat i potwierdzeń odbioru przez pozwaną tych pism. Dodała, że z § 158 ust. 1 statutu Spółdzielni wynika obowiązek regulowania opłat do 15 każdego miesiąca. Powódka zaznaczyła, że do tej pory pozwani regulowali opłaty z tytułu kredytu, a wobec ich stanowiska przedstawiła dokumenty w postaci zawiadomień od Banku wskazując, że potrzeba powołania tych dowodów uzasadniona była zakresem zarzutów jakie zaprezentowali pozwani dopiero w toku procesu.

W piśmie procesowym z dnia 11 maja 2016r. złożonym w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu, powódka podtrzymała roszczenie w całości. Uzasadniając żądanie wobec pozwanego wskazała na treść art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych oraz na treść § 154 ust. 4 statutu oraz na § 4-6 umowy o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego. Podąła powódka, że wysokość stawki opłaty na m² powierzchni lokalu została ustalona przy uwzględnieniu wysokości raty kredytu wynikającej z zawiadomienia Banku oraz łącznej powierzchni nieruchomości, w której znajduje się lokal pozwanych, wynoszącej 2140,35 m².

W piśmie procesowym z dnia 10 maja 2016r. pozwani w wykonaniu zobowiązania Sądu sprecyzowali swoje stanowisko w sprawie wskazując, że nie kwestionują faktu zaciągnięcia przez powódkę kredytu, jego wysokości i miesięcznych obciążeń z tego tytułu, kwestionują natomiast odpowiedzialność pozwanego za spłatę kredytu, gdyż pozwany nie jest członkiem Spółdzielni, nie był stroną umowy o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu. W odniesieniu do wysokości należności pozwana podniosła, że zgodnie z treścią umowy zawartej z powódką, wysokość opłat ustala się zgodnie z obowiązującymi w Spółdzielni zasadami ustalonymi przez radę nadzorczą w regulaminie, a statut nie jest podstawą ustalenia wysokości opłat, zaś z przedstawionych dowodów nie wynika sposób wyliczenia opłaty.

Na rozprawie w dniu 8 czerwca 2016r. strony podtrzymały swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 4 listopada 2003r. Spółdzielnia Mieszkaniowa (...) w S. zawarła umowę kredytu na przedsięwzięcie inwestycyjno-budowlane z Bankiem (...) w W. na budowę budynku przy ul. (...) w S. z 48 mieszkaniami oddawanymi do użytkowania na zasadach spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu. Inwestycja została zrealizowana.

niesporne, a nadto dowód umowa kredytu k. 19-31

Umową z dnia 24 stycznia 2005r. zawartą między Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w S. a A. Ź. jako jej członkiem Spółdzielnia ustanowiła na rzecz A. Ź. spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w budynku przy ul. (...), o powierzchni użytkowej 54,89 m². A. Ź. zgłosiła do wspólnego zamieszkania w lokalu męża P. Ź. i syna M. Ź.. Syn pozwanej urodził się w (...).r.

W umowie, w § 4 ust. 1 i 2 strony postanowiły, że członek Spółdzielni zobowiązany jest uczestniczyć w wydatkach związanych:

- z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w części przypadającej na jego lokal;
- z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie Spółdzielni;
- z działalnością oświatową, społeczną i kulturalną prowadzoną przez Spółdzielnię, a także innych zobowiązaniach Spółdzielni;
- w spłacie kredytu wraz z odsetkami zaciągniętego na budowę zasadania inwestycyjnego w części przypadającej na zajmowany lokal. O wysokości kredytu do spłaty Spółdzielnia zawiadamia członka na piśmie.

Zgodnie z § 5 umowy za opłaty wskazane w § 4 umowy solidarnie wraz z członkiem odpowiadają stale zamieszkujące z nim osoby pełnoletnie, z wyjątkiem pełnoletnich dzieci lub wnuków pozostających na jego utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu. Wysokość opłat wskazanych w § 4 umowy ustala się zgodnie z obowiązującymi w Spółdzielni zasadami ustalonymi przez Radę Nadzorczą w regulaminie. Opłaty członek spółdzielni zobowiązany jest wносить do 15 każdego miesiąca. O zmianie wysokości opłat Spółdzielnia zobowiązana jest zawiadomić członka na piśmie co najmniej na 14 dni przed upływem terminu wnoszenia opłat (§ 6 umowy).

dowód:

- umowa o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego k. 32-33

Zgodnie z § 154 statutu Spółdzielni ust. 1 członkowie Spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali mieszkalnych obowiązani są uczestniczyć w wydatkach związanych:

- z eksploatacją, zarządzaniem nieruchomością, utrzymaniem, remontami nieruchomości w części przypadającej na ich lokal;
- z eksploatacją, zarządzaniem nieruchomością, utrzymaniem, remontami nieruchomości stanowiących mienie Spółdzielni;
- z działalnością oświatową, społeczną i kulturalną prowadzoną przez Spółdzielnię, a także innych zobowiązaniach Spółdzielni;
- ze spłatą wszelkich należności związanych z uzyskaniem kredytu (w tym odsetek) zaciągniętego przez Spółdzielnię na budowę zadania inwestycyjnego w części przypadającej na zajmowany lokal,

poprzez uiszczanie miesięcznych opłat.

Wysokość opłat ustala się na podstawie planu kosztów zarządzania nieruchomościami i regulaminów gospodarki zasobami mieszkaniowymi uchwalonymi przez Radę Nadzorczą (§ 156 ust. 1 statutu Spółdzielni).

Zgodnie z § 158 statutu Spółdzielni opłaty winny być uiszczane do 15 każdego miesiąca.

dowód:

- statut Spółdzielni k. 95-132

Pismem z dnia 4 marca 2015r. Bank (...) w W. zawiadomił Spółdzielnię (...), że miesięczne raty spłaty kredytu w II kwartale 2015r. wynoszą po 13.991,66 zł.

Pismem z dnia 5 czerwca 2015r. Bank (...) w W. zawiadomił Spółdzielnię (...), że miesięczne raty spłaty kredytu w III kwartale 2015r. wynoszą po 14.033,63 zł.

dowód:

- zawiadomienia k. 78,79

Powierzchnia nieruchomości, w której znajduje się lokal zajmowany przez pozwanych wynosi 2.140,35 m².

bezsporne

Pismem z dnia 17 marca 2015r. Spółdzielnia zawiadomiła pozwaną o wysokości opłat miesięcznych za lokal od 1 kwietnia 2015r., w tym, że opłata z tytułu kredytu wynosi 358,98 zł, przy stawce 6,54 zł/m². Pismem z dnia 23 czerwca 2015r. pozwana została zawiadomiona o zmianie wysokości opłat od 1 lipca 2015r., w tym o tym, że opłata z tytułu kredytu wynosi 360,08 zł, przy stawce 6,56 zł/m²

dowód:

- zawiadomienia k. 36, 38

- potwierdzenia odbioru zawiadomienia k. 37, 39

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w stosunku do pozwanej A. Ż. okazało się zasadne w całości, w części dotyczącej pozwanego P. Ż. podlegało oddaleniu.

Przedmiotem żądania są należności z tytułu opłat na pokrycie kosztów kredytu zaciągniętego przez powodową Spółdzielnię na wybudowanie budynku przy ul. (...), w którym znajduje się zajmowany przez pozwanych lokal o nr (...). Okoliczność, iż powódka zaciągnęła kredyt w Banku (...) i za pomocą środków z tego kredytu przeprowadziła inwestycję obejmującą powyższy budynek został wprost przyznana przez stronę pozwaną (w piśmie z dnia 10 maja 2016r.). Po ostatecznie ukształtowanych stanowiskach stron, w istocie nie było sporu co do tego, że na pozwanej A. Ż. co do zasady ciąży obowiązek ponoszenia opłat na pokrycie kosztów tego kredytu. Obowiązek ten wynikał wprost z treści umowy o ustanowienie spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, zawartej między pozwaną a powódką, a mianowicie z treści § 4 ust. 2 umowy. Został on również uregulowany w statucie Spółdzielni, w § 154 ust. 1 pkt 4. Wskazać również należy, że zgodnie z art. 9 ust. 1 ustawy 15 grudnia 2000r. z dnia o spółdzielniach mieszkaniowych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 1222) przez umowę o ustanowienie spółdzielczego lokatorskiego prawa do lokalu mieszkalnego spółdzielnia zobowiązuje się oddać członkowi lokal mieszkalny do używania, a członek zobowiązuje się wnieść wkład mieszkaniowy oraz uiszczać opłaty określone w ustawie i w statucie spółdzielni. Odpowiedzialność pozwanej z tytułu partycypowania w spłacie kredytu zaciągniętego przez powodową Spółdzielnię nie budziła zatem żadnych wątpliwości. Trzeba jednak stwierdzić, że nie sposób doszukać się podstawy prawnej powyższego obowiązku pozwanej w regulacjach zawartych w art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych. Pozwana jest członkiem powodowej Spółdzielni, której przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych osoby takie są zobowiązane do uczestniczenia w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, związanych eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni. Zgodnie z art. 4 ust. 5 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych członkowie spółdzielni uczestniczą również w kosztach związanych z działalnością społeczną, oświatową i kulturalną prowadzoną przez spółdzielnię, jeżeli uchwała walnego zgromadzenia tak stanowi. Ust. 6 stanowi, że za powyższe opłaty odpowiadają solidarnie z członkami spółdzielni osoby pełnoletnie stale z nimi zamieszkujące w lokalu, z wyjątkiem pełnoletnich zstępnych pozostających na ich utrzymaniu, a także osoby faktycznie korzystające z lokalu.

Splata kredytu inwestycyjnego nie stanowi elementu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości, w której znajduje się lokal członka spółdzielni ani nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni, oczywiście nie jest to też element działalności oświatowej, społecznej czy kulturalnej. Godzi się zauważyć, że w treści postanowień statutu zawartych w § 154 wynika, że Spółdzielnia odróżnia należności związane z kredytem zaciągniętym na budowę zadania inwestycyjnego, od innych zobowiązań i kosztów. I tak wydatki te zostały wyszczególnione w ustępie 1, regulującym obowiązki członków spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, w postaci odrębnego punktu - 4 a zostały pominięte wśród obowiązków członków spółdzielni będących właścicielami lokali (ust. 2), obowiązków osób niebędących członkami spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze własnościowe prawa do lokali (ust.3),

Podstawę odpowiedzialności pozwanej z tytułu kosztów kredytu reguluje zatem nie z art. 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, lecz przepisy tej ustawy dotyczące lokatorskiego spółdzielczego prawa do lokalu, w tym ujęty z nich obowiązek wniesienia wkładu i uiszczania opłat określonych w statucie oraz postanowienia umowy i statutu powodowej Spółdzielni, z których wprost wynika obowiązek pozwanej jako członka Spółdzielni, któremu przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu, uczestniczenia w spłacie kredytu zaciągniętego na budowę zadania inwestycyjnego, przypadającego na zajmowany przez tego członka lokal.

Zarzuty pozwanej A. Ż. sprowadzały się do twierdzenia, że powódka nie wykazała wysokości roszczenia co do wysokości. Pozwana wskazywała również, że powódka nie przedstawiła regulaminu, o jakim mowa w § 156 statutu pozwanej. Sąd nie uwzględnił tego zarzutu, albowiem z § 154 ust. 1 pkt 4 statutu oraz § 4 ust. 2 umowy wprost wynika, że obowiązek spłaty należności związanych z uzyskaniem kredytu, w tym odsetek, dotyczy części przypadającej na dany lokal, a dodatkowo w umowie wskazano, że o wysokości kredytu do spłaty spółdzielnia zawiadamia członka na piśmie. Powódka wskazała sposób wyliczenia opłaty obciążającej pozwaną w danym miesiącu, a mianowicie, że wynik ilorazu raty kredytu do spłaty i powierzchni budynku daje stawkę przypadającą na m² lokalu, zaś jej przemnożenie przez powierzchnię lokalu pozwanej odpowiada wysokości miesięcznej opłaty. Pozwana w żaden sposób nie odniosła się do tych informacji, jednocześnie nie negując ich, a w szczególności danych, w oparciu o które powódka dokonała wyliczeń.

Sąd weryfikując wysokość należności będącej przedmiotem roszczenia w miesiącach maj, czerwiec i lipiec 2015r. uwzględnił przedstawione przez powódkę dokumenty w postaci zawiadomień z Banku (...) o wysokości rat, uznając, że brak jest podstaw do ich pominięcia w świetle art. 207 § 6 k.p.c. bowiem ich dopuszczenie nie spowodowało zwłoki w rozpoznaniu sprawy. Stosując art. 230 k.p.c. Sąd oparł się również na podanej przez powódkę informacji o powierzchni budynku, przyjętej do ustalenia wartości stawki przypadającej na m² lokalu uwzględniając, że informacji tych pozwana w żaden sposób nie zakwestionowała, a gro formułowanych przez nią zarzutów była enigmatyczna i nie odnosiła się do zgłoszonych dokumentów. Pozwana nie kwestionowała tego, że regulowała raty w poprzednim okresie, zaprzeczała natomiast, aby otrzymała informację o wysokości opłat, podczas gdy z dowodów przedłożonych przez powódkę wprost wynikały okoliczności odmienne (zawiadomienie z potwierdzeniem doręczenia k. 36-39). Sąd uznał w tej sytuacji, że pozwana prezentując w procesie postawę negującą roszczenie dąży do uchylecia się od obowiązku zapłaty, nie przystępując jednak do odniesienia się do indywidualnych okoliczności sprawy.

Reasumując Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że przedstawiony przez powódkę sposób wyliczenia opłat w kwotach odpowiednio po 358,98 zł za maj i czerwiec 2015r. i 360,08 zł za lipiec 2015r. jest nieprawidłowy.

Nie mogły zostać również uwzględnione zarzuty pozwanej, iż powódka nie wykazała wymagalności powyższych należności. Jak to już zostało wyżej zasygnalizowane, powódka przedłożyła zawiadomienia skierowane do pozwanej o wysokości opłat w okresach od 1 kwietnia 2015r. i od 1 lipca 2015r. oraz potwierdzenia doręczenia tych pism (k. 37, 39), na których widnieje podpis pozwanej. Pozwana w swojej argumentacji nie podnosiła, że nie jest to jej podpis, nie ustosunkowała się do treści tych dokumentów, wobec czego Sąd nie miał podstaw, aby podzielić jej ogólnikowe zarzuty, iż zawiadomienia o wysokości opłat nie zostało jej doręczone. Z kolei termin zapłaty poszczególnych należności wynika z § 158 ust. 1 statutu Spółdzielni oraz § 6 ust. 1 umowy i jest nim 15 każdego miesiąca.

Na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c. Sąd uwzględnił zatem roszczenie z tytułu odsetek od dnia następnego, tj. odpowiednio od 16 maja, 16 czerwca i 16 lipca 2015r.

Roszczenie skierowane wobec pozwanego P. Ż. nie mogło zostać uwzględnione, albowiem nie zostało wykazane, aby istniała podstawa prawna do obciążenia pozwanego solidarnie z pozwaną obowiązkiem uczestniczenia w spłacie kredytu zaciągniętego na wybudowanie budynku przy ul. (...). Należy w pełni podzielić stanowisko strony pozwanej, iż przywoływane przez powódkę podstawy prawne odpowiedzialności pozwanego są chybione. O odpowiedzialności pozwanego wobec powódki nie może przesądzać treść statutu Spółdzielni, albowiem pozwany – co niesporne – nie jest członkiem powodowej Spółdzielni, a zatem statut ten go nie wiąże. Źródłem jego obowiązku nie może być również umowa o ustanowieniu spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, gdyż pozwany nie jest jej stroną, a pozwana nie mogła w jego imieniu przyjąć obowiązków wobec Spółdzielni. Z tego względu zapis zawarty w § 5 ust. 1 umowy nie jest skuteczny w zakresie dotyczącym rozpatrywanego roszczenia. Również zapisy ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, w tym art. 4, na który powoływała się powódka, nie przewidują obowiązku osoby niebędącej członkiem spółdzielni, której nie przysługuje spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego, ponoszenia kosztów kredytu inwestycyjnego. Obowiązek solidarnej odpowiedzialności za opłaty dotyczy wyłącznie kosztów wskazanych w ustawie, takich jak eksploatacja i utrzymanie nieruchomości i mienia spółdzielni, do których zobowiązania z tytułu kredytu inwestycyjnego nie należą.

Sąd miał na względzie, że pozwani są małżeństwem, jednak istotne jest to, że spółdzielcze prawo do lokalu mieszkalnego przy ul. (...) w S. zostało ustanowione wyłącznie na rzecz żony pozwanego A. Ż., co oznacza, że strony procesu nie skorzystały z możliwości przewidzianej w art. 9 ust. 6 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych, zgodnie z którym spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego może należeć do jednej osoby albo do małżonków. W sprawie nie został nawet ujawniony, jaki ustrój majątkowy obowiązuje w małżeństwie pozwanych, a dodatkowo pełnomocnik powódki na rozprawie w 20 kwietnia 2016r., złożył oświadczenie, z którego wynika, że stosunki majątkowe między pozwanymi nie stanowią elementy podstawy żądania. Nawet jednak przy przyjęciu, że prawo do przedmiotowego lokalu wchodzi do majątku wspólnego pozwanych, to i tak okoliczność ta nie rodzi po stronie pozwanego obowiązku partycypowania w zobowiązaniach Spółdzielni dotyczących kredytu inwestycyjnego, gdyż z samego posiadania tego prawa obowiązek ten nie wynika.

Z powyższych względów Sąd powództwo wobec pozwanego oddalił.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu zapadło na podstawie art. 98§ 1 i 3 k.p.c. przy uwzględnieniu wyniku postępowania. Do kosztów poniesionych przez powódkę należała opłata od pozwu w kwocie 30 zł, wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w stawce minimalnej – 180 zł, ustalonej zgodnie z § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 490) i opłata od pełnomocnictwa – 17 zł, łącznie 227 zł. Omyłkowo przy ustalaniu wysokości kosztów podlegających zwrotowi została przyjęta stawka 600 zł, zamiast 180 zł.

W odniesieniu do żądania pozwanego zwrotu kosztów procesu, Sąd uznał, że koszty te należy ustalić z uwzględnieniem tego, że oboje pozwani byli reprezentowani przez tego samego pełnomocnika, a ich zarzuty w znacznej części były zbieżne, wobec czego pozwany może domagać się wyłącznie połowy kosztów poniesionych wspólnie z pozwaną z tytułu ustanowienia pełnomocnika z urzędu. Stawka dla pełnomocnika wynosiła 180 zł, stąd pozwanemu należy się połowa tej kwoty. Omyłkowo zasądzono 300 zł, przyjmując stawkę dla kolejnego przedziału spraw o wartości przedmiotu sporu powyżej 1500 zł.

SSR Joanna Suchecka